

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku wyrokiem z dnia 14 października 2019r. przyznał ubezpieczonemu T. D. prawo do górniczej emerytury od dnia 7 sierpnia 2018r. (daty wniosku o przyznanie prawa do świadczenia na podstawie art. 50a ustawy o emeryturach i rentach).

Tym samym Sąd zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 13 grudnia 2018r. o odmowie prawa do górniczej emerytury w związku z ustaleniem, że ubezpieczony (ur. w (...)r.) nie udowodnił okresu pracy górniczej i równorzędnej wynoszącego co najmniej 25 lat, lecz 17 lat, 6 miesięcy i 11 dni okresu pracy górniczej.

Sąd uwzględnił odwołanie po przyjęciu, że do uznanego okresu pracy górniczej należy doliczyć okres zatrudnienia ubezpieczonego w KWK (...) od 1 czerwca 1996r. do 31 grudnia 2000r. (4 lata i 6 miesięcy) na stanowisku nadsztygara górniczego pod ziemią oraz uwzględnił okres czynnego członkostwa ubezpieczonego w drużynie ratowniczej kopalni, pełniącego funkcję specjalisty od 13 czerwca 2007r. do 30 czerwca 2016r. w wymiarze liczonym półtorakrotnie (okres 4 lat i 6 miesięcy).

W apelacji od wyroku organ rentowy wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

Apelujący zarzucił wyrokowi naruszenie art. 50c ust. 1 pkt 6 w zw. z art. 50d ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS poprzez uwzględnienie okresu członkostwa w drużynie ratowniczej w charakterze specjalisty w wymiarze półtorakrotnym. Ponadto organ rentowy zarzucił bezpodstawne uwzględnienie okresu zatrudnienia od 1996r. do 2000r. jako pracy górniczej na podstawie art. 50c ust. 1 pkt 5 ustawy w sytuacji, w której ubezpieczony nie wykazał, że faktycznie przepracował połowę dniówek w miesiącu pod ziemią w myśl art. 50b ustawy o emeryturach i rentach.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik (adwokat) ubezpieczonego wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny nie uwzględnił apelacji z uwagi na bezzasadność zarzutów.

Nietrafny jest zarzut nieprawidłowego uwzględnienia okresu zatrudnienia ubezpieczonego od 1 czerwca 1996r. do 31 grudnia 2000r. jako pracy górniczej wymienionej w art. 50c ust. 1 pkt 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Należy przypomnieć prezentowane we wcześniejszych wyrokach tut. Sądu stanowisko, zgodnie z którym okres wykonywania pracy na stanowiskach wymienionych w załączniku do rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 grudnia 1994r.

w sprawie określenia stanowisk kierownictwa ruchu i dozoru ruchu pod ziemią, na których zatrudnienie uważa się za pracę górniczą, stanowi pracę górniczą określoną w art. 50c ust. 1 pkt 5 ustawy, bez względu na to, czy w każdym miesiącu ilość zjazdów pod ziemią stanowiła połowę dniówek roboczych w miesiącu.

Z przepisu art. 50c ust. 1 pkt 5 ustawy nie wynika tego rodzaju wymóg (w odróżnieniu do przepisu art. 50c ust. 1 pkt 3 ustawy). Takiego wymogu nie można wyprowadzić z treści art. 50b ustawy o emeryturach i rentach określającego warunek wykonywania pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą

w co najmniej połowie wymiaru czasu pracy przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej.

Połowa wymiaru czasu pracy nie jest pojęciem równoznacznym z „połową dniówek przepracowanych pod ziemią” - jak zdaje się wynikać ze stanowiska apelującego organu rentowego. W przepisie art. 50b ustawy chodzi o czas pracy w rozumieniu Kodeksu pracy na danym stanowisku (np. 4 godziny przy założeniu pełnego wymiaru 8 godzin dziennie).

W spornym okresie 1996-2000 ubezpieczony niewątpliwie był zatrudniony na stanowisku dozoru ruchu kopalni pod ziemią wymienionym wśród stanowisk pracy górniczej w pełnym wymiarze czasu pracy. Okoliczności te są wystarczające

dla zaliczenia spornego okresu.

Sąd nie podzielił również zarzutu błędnego uwzględnienia okresu pracy górniczej ubezpieczonego na stanowisku dozoru ruchu (inżyniera wentylacji pod ziemią) od 2007r. do 2016r. w wymiarze półtorakrotnym na podstawie art. 50d ust. 1 pkt 2 w zw. art. 50d ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem orzecznictwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z 24 września 2015r., I UK 436/14) pracownikom dozoru ruchu

i kierownictwa kopalń - zajmującym stanowiska wymienione w załączniku do rozporządzenia z 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia stanowisk pracy

zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej

emerytury - okresy przynależności do drużyny ratowniczej jako ratownik specjalista zalicza się w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury wówczas, gdy:

1. ratownik specjalista jest czynnym członkiem drużyny ratowniczej biorącym udział w akcjach;
2. jako pracownik dozoru ruchu zatrudniony na stanowisku wymienionym w załączniku nr 4 do rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1994r. pracuje pod ziemią co najmniej połowę dniówek roboczych.

W przypadku ubezpieczonego powyższe warunki zostały spełnione (por. wyliczenie dniówek dołowych w aktach rentowych za lata 2006-2017).

Wobec powyższego należało stwierdzić, że ubezpieczony legitymuje się wymaganym stażem pracy górniczej.

/-/SSA W.Bzibziak /-/SSA M.Żurecki /-/SSA A.Grymel

Sędzia Przewodniczący Sędzia